

**JACQUES
BRINKMAN**

Van Hero naar Zero

Topsport is te vergelijken met een achtbaan. Hoge pieken, diepe dalen. Atleten gaan van Zero naar Hero en terug. En dat keer op keer op keer.

Het verschil tussen goud en een nietszeggende plek in de achterhoede is soms flinterdun. Max Verstappen en Steven Kruijswijk waren de dupe van welgeteld één stuurfoutje. In een fractie van een seconde veranderde hun status van onaantastbaar naar 'mensen van vlees en bloed'.

Hockeybondscoach Max Caldas had een paar tellen langer nodig om mijn zoon Thierry vanuit de wolken op de grond te zetten. „Je maakt niet langer deel uit van de olympische hockeyselectie.” Het betekende het einde van zijn olympische droom. Europees kampioen in de zomer van 2015, thuis op de bank tijdens de Olympische Spelen in Rio. De wetten van de topsport treffen hem bikkelhard.

De grootste roem in het leven ligt alleen niet in nooit vallen, maar tel-

**Mijn vaderhart
hulde, mijn
topsporthart juichte**

kens weer opstaan. Het gaat om bloed, zweet en tranen. Ik was trots op de wijze waarop Thierry omging met de grootste teleurstelling uit zijn topsportcarrière tot nu toe. Op social media schreef hij: 'Tegenslagen horen erbij... Na de zomer weer volle bak vlammen'. Mijn vaderhart hilde, mijn topsporthart juichte.

Twijfel maakt meer dromen kapot dan teleurstelling ooit zal doen. Overtuigd zijn en blijven van je eigen kwaliteiten is het belangrijkste leerproces in de topsport. Het is niet alleen een kwestie van overgaan tot de orde van de dag. Het is ook leren van fouten, aanpassen waar mogelijk en met vertrouwen toewerken naar nieuwe piekmomenten. Dan maakt het niet uit of je autocoureur, wielrenner of hockeyer bent.

De Nederlandse olympische ploeg bestaat in Rio tussen de 235 en 245 atleten. Een record. Op weg van Zero naar Hero. Maar er kwalificeren zich meer sporters niet dan wel voor de Spelen. In teamsporten als hockey, handbal en volleybal betekent dit een harde onderlinge concurrentiestrijd. Zo ook bij de ploeg van bondscoach Caldas. Hij mag slechts zestien hockey-Hero's meenemen.

Terwijl zij op de Nederlandse hockeyvelden de laatste oefenwedstrijden afwerken en onder luid applaus worden uitgezwaaid, richten tientallen hockeyers en met hen honderden andere topsporters zich al weer op Tokio 2020. Zij rennen anoniem hun kilometers, tillen kilo na kilo in het krachthonk en letten op iedere hap die zij in hun mond stoppen. Zij zitten onderaan die achtbaan en wachten op het moment dat zij weer de schijnwerpers op zich gericht voelen.

Wat voor topsporters geldt, geldt trouwens ook voor coaches. Caldas werd met de hockeyvrouwen olympisch kampioen in 2012. Vier jaar later wordt dat nu van hem verwacht bij de mannen. Niets minder dan goud. Want anders weet ook Caldas wat hem te wachten staat: van Hero naar Zero.